

fremhævede især den alvorlige økonomiske krise, hvori organisationen fortsat befinder sig. Trods ekstraordinære bidrag var det således kun lykkedes at reducere underskuddet i 1971 fra ca. 5.5 mill. dollars til godt 2 mill. dollars, og for 1972 så det endnu sortere ud, idet man måtte regne med et underskud på ca. 6 mill. dollars. Underskuddet for 1972 ville imidlertid blive væsentligt større, såfremt det ikke lykkedes at opretholde det rekordagtige bidragsniveau fra 1971. Under disse omstændigheder og med henblik på nærmere undersøgelse af UNRWAs finansieringsgrundlag på længere sigt, fandt arbejdsgruppen det nødvendigt, at dets mandat blev forlænget med i det mindste et år mere.

Kuwait var ikke uden betænkeligheder ved en forlængelse af arbejdsgruppens mandat, idet man frygtede, det skulle blive et permanent FN-organ, og fandt iøvrigt, at arbejdsgruppen ikke havde taget tilstrækkeligt hensyn til tidligere fremsatte forslag til løsning af UNRWAs finansieringsgrundlag på længere sigt. Kuwait nævnte i denne forbindelse, at UNRWAs finansieringskrise ville kunne løses, om blot en del af indtægterne fra flygtningenes ejendom, der var overtaget af Israel, blev udnyttet hertil — et synspunkt, der også blev fremført af Ægypten.

I det danske indlæg, (bilag 10), anførtes, at man trods finanskrisen ikke fandt det muligt at foretage besparelser i UNRWAs aktiviteter, det være sig på det understøttelsesmæssige, sundhedsmæssige eller undervisningsmæssige område. Det skønnede underskud i 1972 på ca. 6 mill. dollars måtte derfor søges udlignet ved yderligere bidrag til UNRWA. Den danske regering havde allerede med forbehold af folketingets godkendelse besluttet at forhøje det danske bidrag for 1972 med 14 pct. til ca. 137.000 dollars, hvortil kom et bidrag på mindst 550.000 dollars til UNRWAs undervisningsprogrammer. Dette bidrag er i de senere år hovedsageligt stillet til rådighed for uddannelsescentrene i Ramallah.

Sluttelig anførtes, at det arbejde, UNRWA har udført i de forløbne år, har vist sig at være livsvigtigt for flygtningene, og at man derfor ville gå ind for en forlængelse af UNRWAs mandat (det nuværende udløber på. 30. juni 1972).

Norge appellerede til alle lande om at yde bidrag til UNRWA, det være sig i penge eller naturalier, og stillede selv en væsentlig forøgelse af sit bidrag i udsigt. Henset til, at flygtningeproblemet ikke syntes at stå foran en umiddelbar løsning, og at UNRWA derfor måtte fortsætte sine aktiviteter i en år-række endnu, ville man endvidere finde det ønskeligt, om aflønningen af UNRWAs internationale stab kunne ske over FN's ordinære budget.

Også Sverige stillede en forhøjelse af sit bidrag, der i 1971 var på 2.5 mill. dollars, i udsigt.

Storbritannien gik ind for en forlængelse af UNRWAs mandat for 3 år og appellerede til de lande, herunder især østlandene og de rige arabiske oliestater, som traditionelt stemmer for en forlængelse af UNRWAs mandat, men som ikke bidrager til organisationen, om nu at begynde en sådan støtte.

USA omtalte, at det siden UNRWAs oprettelse havde ydet godt en halv milliard dollars eller ca. 70 pct. af det samlede regeringsbidrag til flygtningeorganisationen og appellerede til flere lande om at vise denne sag større interesse ved at yde bidrag til organisationen.

Canadas indlæg lå på linie hermed og pointerede, at 83 pct. af de samlede bidrag til UNRWA kom fra kun seks lande, af hvilke et (Vesttyskland) endog ikke var medlem af FN.

Efter at der på bidragskonferencen den 30. november 1971 alene blev givet tilsagn om bidrag fra 40 lande, herunder om øgede bidrag fra kun 17 lande, med det resultat, at det skønnede underskud for 1972 ikke ville blive meget mindre end oprindeligt forudsat, erklærende UNRWAs generalkommisær ved debattens afslutning, at de foreløbig lovede bidrag ville nedbringe det budgetterede underskud med ca. 1 mill. dollars, men at der efter al sandsynlighed måtte regnes med en række nedskæringer af UNRWAs aktiviteter.

B. De politiske spørgsmål.

Som i tidligere år var grundtemaerne Israels eksistensberettigelse og forholdene i de af Israel besatte områder.

Debatten indledtes med et stærkt følelsesbetonet indlæg af repræsentanten for Den